

zabezpečiti výsledek soudního vyrovnání a chrániti vyrovnávací věřitele v řízení vyrovnávacím a vzhledem k němu před jednáním vyrovnávacího dlužníka, jímž by situace jeho na újmu těchto věřitelů mohla býti zhoršena. Dále však úmysl zákona nesahá, což vidno i z pamětního spisu min. sprav. k novému řádu konk. a vyrovn. (Srovnej též § 31 (1), § 32 (1) a § 56 (2) vyr. ř.). Věřitelé vyrovnávací mohou dle §u 8 vyr. ř. odporovati takovému jednání vyrovnávacího dlužníka toliko pro účel a zdar vyrovnávacího řízení, však mimo tento rámec mohou, zejména tedy po zastavení vyrovnávacího řízení, užiti jen prostředků, které jim poskytují jiné zákony, najmě řád odpůrčí, oč zde však nejde. Tudíž již s tohoto hlediska neobstojí v tomto sporu, zahájeném na základě §u 37 ex. ř., námitka žalované strany, opřená výhradně o §. 8 vyr. ř.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolatelka spatřuje nesprávné posouzení právní v tom, že odvolací soud míní, že po zastavení vyrovnávacího řízení nelze již vyrovnávacímu věřiteli, jímž byla i dovolatelka, uplatniti námitky bezúčinnosti právního jednání podle §u 8 vyr. ř. Odvolací soud usuzuje, že vyrovnávací věřitelé mohou podle onoho předpisu odporovati takovému jednání vyrovnávacího dlužníka toliko pro účel a zdar vyrovnávacího řízení, ale že po zastavení vyrovnávacího řízení mohou užiti jenom prostředků, poskytovaných jim jinými zákony, najmě odpůrčím zákonem, o který však tuto nejde. Právní názor odvolacího soudu nelze sdíleti. V tomto případě bylo vyrovnávací řízení zastaveno, vyrovnání se neuskutečnilo, a také pozemkové řízení nepřimklo se bezprostředně k tomuto zastavenému řízení vyrovnávacímu. V takovém případě však nepomíjí neplatnost právních jednání vyrovnávacího dlužníka, kotvící v §u 8 (2), (3) vyr. ř., naopak bezúčinnost jich zůstává zastavením vyrovnávacího řízení nedotčena. Jinak by mohl vyrovnávací dlužník vyrovnávacího řízení přímo zneužiti k poškozování svých věřitelů, neboť zahájením vyrovnávacího řízení jest jim znemožněno dlužníka exekucemi poháněti a žádati o vyhlášení úpadku, a tak by mohl dlužník tohoto období využití na úkor svých věřitelů, by své jmění převedl na třetí osoby.

Čís. 4237.

Povoliti exekuci na základě smíru v řízení nesporném jest příslušným soud, u něhož byl smír uzavřen, třebaž byly spisy mezitím zaslány již soudu jinému jakožto soudu poručenskému.

(Rozh. ze dne 8. října 1924, Nd I 391/24.)

Rozhoduje záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem pro Holešovice-Bubny v Praze a okresním soudem v Novém Městě na Moravě stanovil **N e j v y š š í s o u d** příslušnost okresního soudu pro Holešovice-Bubny.

D ů v o d y:

Exekučním titulem jest smír, uzavřený v řízení nesporném u okresního soudu v Holešovicích-Bubnech o návrhu Marie G-ové, učiněném podle Šu 168 obč. zák. ve znění Šu 11 cís. nař. ze dne 12. října 1914, čís. 276 ř. zák. proti Josefu N-ovi, řezníku v Holešovicích. Exekuční návrh na povolení mobilární exekuce podán byl rovněž u okresního soudu pro Holešovice-Bubny. Tento soud jest nejen podle Šu 4 čís. 3 ex. ř. ve znění cís. nař. ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. k vyřízení žádosti o povolení exekuce příslušným, nýbrž má býti podle Šu 18 čís. 4 ex. ř. ve znění novely též soudem exekučním. Zákonnodárce veden byl při nové úpravě Šu 4 ex. ř. snahou, by, pokud možno, vyloučil zasahování dvou soudů do řízení exekučního, totiž jednak soudu povolujícího, jednak soudu exekuci vykonávajícího a proto ustanovil v posledním odstavci Šu 4 ex. ř., kdy možno přímo u exekučního soudu o povolení exekuce žádati. Svědčí tedy též důvody účelnosti a úmysl zákona příslušnosti okresního soudu v Holešovicích-Bubnech, který o návrhu hned rozhodnouti může, protože mu spisy okresním soudem v Novém Městě na Moravě byly zaslány. Ta okolnost, že po uzavření smíru okresní soud pro Holešovice-Bubny postoupil spisy okresnímu soudu v Novém Městě na Moravě jakožto prý budoucímu soudu poručenskému, u kterého podle smíru má býti hotovost též složena, nehraje v tomto záporném sporu žádné role, to tím méně, že zmíněný soud neměl ještě příležitosti, by jako poručenský soud nějaký úřední úkon v této věci předsevzal.

Čís. 4238.

Dopravní řád železniční.

Jednoročnímu promlčení dle Šu 71 žel. dopr. ř. nepodléhají nároky na další dovozní a na poplatky za vedlejší úkony, které vzešly po podání nákladu a na zaplacení dopravného za dopravy následkem dopravní překážky.

Změna Šu 69 žel. dopr. ř. vzhledem k Maďarsku, zavedená vyhláškou státních drah ze dne 29. října 1919, byla zrušena teprve vyhláškou ze dne 25. února 1922.

Odsunula-li dráha zásilky jako opatření, nařízené za mobilisace, by byly uvolněny vojensky důležité tratě, nemůže se za to domáhati přepravného na odesílateli.

(Rozh. ze dne 8. října 1924, R II 266/24.)

Žalovaná, tuzemská firma, zaslala na podzim 1921 více vagonových zásilek do Maďarska. Vzhledem k nastalé mobilisaci proti Maďarsku byly vagony na cestě zadrženy, řízeny do stanice Nová Žilina, a tam dány žalované k dispozici. Žalovaná disponovala jimi teprve dne 14. listopadu 1921 v tom smyslu, by byly dopraveny na místo určení. Dráha požadovala na žalované zaplacení zdržného, přepravného, po případě skladištného a celních poplatků a, když žalovaná zaplacení odmítla, domáhala se zaplacení žalobou, již procesní soud první stolice